

28-07- ΕΣΠΕΡΑΣ

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
† Εἰρήνης τῆς ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὥς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καί τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καί τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰ δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Σπíchους ἡ' καὶ
ψάλλομεν Σπχρηὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας.

ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ᾠχος ᾠ Πα

^π^Β
^π⁹ **Κ**υ ρι ε ε κεκραα ζα προ ο ος σε ε ^Δ
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ^Π
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ε ^π⁹ Κυ ρι ε ^Β
 ε κεκραα ζα προ ος σε ^Δ ει σα α κου ^Β
 σο ο ον μου ^Δ προ σχες τη φω νη η η τη ης ^Π
 δε η σε ω ω ως μου ^π⁹ εν τω κε κρα γε ^Β
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου
 ου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶
^Μ ^Β
⁶^λ **Κ**α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε νω πι ο ο ο ον σου ε πααρσι ι ις
 τωων χει ει ει ρω ωω ωων μου θυ σι
 ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
 μου

Ὡχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ἀγνείας τό σκήνωμα, τῶν χαρίτων
 τὸ τέμενος, τὸ λαμπρόν τοῦ Πνεύματος
 ἐνδιαίτημα, τῶν ὑπέρ νοῦν ἀναβάσεων, τρυγόνα
 τὴν ἄμωμον, τὴν ἀφ' ὕψους ἀρετῶν,
 μελωδοῦσαν τοῖς πέρασι τῆς ἐν πνεύματι,
 πολιτείας τὰς θείας ἀντιδόσεις, τὴν θεόσοφον
 Εἰρήνην, μελωδικῶς εὐφημήσωμεν.

^Β
^Π
^Β
⁶λ ^π9 Της α γνεις το σκηνω μα των χα
 ρι των το τε μενος ⁶λ το λαμπρον του Πνευ
 ματος εν δι αι τη μα ⁶λ των υ περ νουν α
^Ν ^Β
 να βα σε ων τρυ γο ο να την α μω μον
 την αφ υ ψους α ρε των ^Δ με λω δου ου σαν
 τοις πε ρα σι της εν πνευ μα τι ⁶λ πο λι
^Γ ^Μ
 τει ει ας τας θει ας αν τι δο σεις την
 θε ο σο φον Ει ρη η η νην ^Δ ^Β με λω δι κω ως
^Μ
 ευ φη μη σω μεν ⁶λ
^χ ⁶λ ^Γ ⁶λ Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον
^χ ⁶λ τα ⁶λ εις την φω νην της δε η σε ως μου ⁶λ

Ἡ ἐν κάλλει τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς τὴν
εὐπρέπειαν, ὡς παρθένος ἄμωμος
ὕπεμφαίνουσα, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων,
ἀφθόρως μεμνήσ τευσαι, ὡς σφαλεῖσα γεηράς
βασιλείας ὡς ἔοικεν· ὅθεν ἔσπευσας, ὡς
πολύτιμον προίκα καὶ ἁγίαν, τῷ ἀχράντῳ σου
νυμφίῳ προσαγαγεῖν τὴν σὴν ἄσκησιν.

^B ^Π ^B
⁶ ^λ ^π ⁹
 Η εν καλ λει του σω μα τος της ψυ
 χης την ευ πρε πει αν ⁶ ^λ ως παρ θε νος α α μω
 μος υ πεμ φαι νου σα ^Π ⁶ ^λ τω Βα σι λει των Δυ
 να με ων α φθ ο ρως με μνη στευ σαι
 ως σφα λει σα γε η ρας ^Δ ^β ^α ^σ ^ι ^λ ^{ει} ^α ^ς ^ω ^ς
 ε ο ι κεν ο θε ν ε σπευ σας ⁶ ^λ ως πο
 λυ υ τι μον προι κα και α γι αν τω
 α χραν τω σου νυμ φι ι ι ω ^Δ ^β ^α ^σ ^ι ^λ ^{ει} ^α ^ς ^ω ^ς

M

γει ειν την σην α σκη σιν ⁶λ

^χ⁶λ **Ε** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε ⁶λ τις υ πο στη σε

ται ^χ⁶λ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ⁶λ

Ως θεόφυτος ἄμπελος, ἀφθαρσίας τούς
βότρυας, γεωργία κρείττονι ἐγεώργησας,
θεουργικῶς ἀποστάζοντας ὡς νέκταρ οὐράνιον,
ὡς ἀθάνατον τρυφήν, τῆς τοῦ Λόγου
χρηστότητος, τὸν ζωήρρυτον, γλυκασμόν τοῖς
πιστῶς ὑμνολογοῦσι, τῶν ἐνθέων σου ἀγώνων,
Μήτηρ Εἰρήνη τά σκάμματα.

B Π B

⁶λ **Ω**ς θε ο φυ τος αμ πε λος ^π⁹ α φ θαρ

σι ας τους βο τρυ ας ⁶λ γε ωρ γι α κρειιτ το

νι ε γε ωρ γη σας ⁶λ **Π** θε ουρ γι κως α πο στα

ζον τας ως νε ε κταρου ρα νιον ως α
 θα να τον τρυ φην ^Δ της του Λο ο γου χρη
 στο τητος τον ζω ηρ ρυ τον ⁶ γλυ κα
 σμο ον τοις πι στως υ μνο λο γου σι των
 εν ^Β θε ων σου α γω ω ω νων ^Μ ^Δ μη τερ Ει
 ρη η νη τασκαμματα ⁶
^χ ⁶ ^λ ^Ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶ ^λ υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ ⁶ ^λ ηλ πι σεν η
 ψυ χημου ε πι τον Κυ ρι ον ⁶ ^λ

Ὡς εἰρήνης ἐπώνυμος, τῆς εἰρήνης τὴν
 ἑλλαμψιν, γαληνῶς πρυτάνευσον εἰρηνώνυμε,
 τοῖς ἐν τῷ σκότει καθεύδουσι, κακίας καί

μήνιδος, καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς, πρὸς εἰρήνης τήν
εἴσοδον, ὥς ἂν φθάσωμεν, πρὸς εἰρήνην ἧς ὄριον
οὐκ ἔστι καὶ δοξάσωμεν Εἰρήνην, τὸν τήν εἰρήνην
πηγάζοντα.

^B ^Π ^B
⁶ ⁶ ^π
 Ὡς εἰ ρη νης ε πω νυ μος της εἰ
 ρη νης την ελ λαμ ψιν ⁶ γα λη νως πρυ τα α
 νευ στον εἰ ρη νω νυ με ⁶ τοις εν τω σκο τει
 κα θευ δου σι κα κι ι ας και μη νι δος
 και ο δη γη στον η μας ^Δ προς εἰ ρη η νης
 την εἰ σο δον ως αν φθα σω μεν ⁶ προς εἰ
 ρη η νην ης ο ρι ον ουκ ε στι και
 δο ξα σω μεν Εἰ ρη η η νη ^Δ τον την εἰ ρη η
 νην πη γα ζον τα ⁶

Ἑτέρα Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ
πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδῆσωμεν
νῦν τὴν Εἰρήνην; τῆς Καππαδοκίας τό
Βλάστημα, καὶ Χρυσοβαλάντου τὸ καύχημα, τὴν
τοῦ Βυζαντίου θυμηδίαν· τὸ κλέος, Μοναστριῶν
καὶ ὑποτύπωσιν· τὴν βάσιν, Ἀσκητριῶν καὶ
χειραγωγῆσιν. Ταύτην γάρ ὁ Δεσπότης,
φωτισμοῦ ἀρρήτου, κατηξίωσεν ἀληθῶς, ἡμῶν
προμηθούμενος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποι οι οis ευ φη μι ω ν στε εμ μα α α
σιν α να δη σω μεν νυν τη η η ν Ει ρη η
νην της Καπ πα δο κι ας το βλα στη η μα

και Χρυ σο βα λα αν του ου ου το κα α αυ
 χη η η η μα την του Βυ ζαν τι ου θυ
 υ υ μη δι ι αν το κλε ος Μο να στρι
 ω ων και αι υ πο τυ υ υ πω ω ω σιν
 την βα σιν Α σκη τρι ω ων και αι χει ρα γω ω
 ω γη η η η σιν ταυ την γα αρ ο ο ο Δε
 σπο ο της φω τι σμου α αρ ρη η η του
 κα τη ξι ω σεν α λη θως η μων προ μη
 θου με ε νος ο ε χων το με ε γα α ε
 ε ε λε ε ε ε ος

0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και

 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα

 σω ων των α νο μι ων αυ του

Ποίοις μελωδικοῖς ᾠσμασι, μακαρίσωμέν σε
 τὴν Εἰρήνην; τὸ τῆς ἐγκρατείας γεώργιον, καὶ
 τῆς ἀπαθείας τό ὄργανον, τῆς διπλῆς ἀγάπης τὸ
 ταμείον· τὴν στήλην, τῶν ἀρετῶν τὴν
 θεοτύπων· τὴν βρύσιν, τῶν ἱαμάτων τὴν
 πολύρρυτον, τὴν ἀναβλύζουσαν κόσμῳ ψυχῶν
 καὶ σωμάτων, ρώσιν ἄφθονον ἔσαεί, καὶ πάθη
 ὀλέθρια, τῶν δαιμόνων ἀφανίζουσα.

 Ποι ο ις με λω δι κοι ο ις α σμα α σι μα κα

 ρι σω μεν σε ε ε τη η η ν Ει ρη η ν η ν

 το της εγ κρα τει α α ας γε ω ω ω ρ

 γι ι ι ι ο ν και της α πα θει ει ει ει

ας το ο ο ορ γαα α α νον ⁶ της δι πλης
 α γα πη ης το ο ο τα μει ει ον ^Δ την στη
 λην των α ρε τω ων τη ην θε ο τυ υ υ
 πω ω ω τον ⁶ την βρυσιν των ι α μα α
 τω ων την πο λυ υ υρ ρυ υ υ τον ⁶ την
 α να βλυ ζου σαν κο σμω ψυ χω ων και αι αι σω
 μα α των ^Δ ρω σιν α αφ θο νον ε σα ει ^Δ
 και πα θη ο λε θρι ι α ^Δ των δαι μο νων
 α α φα α νι ι ι ζου ου ου σα ^Δ
^χ
^Δ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα
 ε θνη ^Δ ε παι νε σα τε Αυ τον ^χ
^Δ **Α**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

οι λα οι

Ποίοις ὕμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμέν σε τὴν Εἰρήνην; τὴν ἀγγελικῶς ἀναλάμψασαν, καὶ τὸν πονηρόν ἀμαυρώσασαν, τοῦ φωτός τοῦ θείου τὴν λυχνίαν· τὸ ἄνθος, τῆς καθαρότητος τὸ εὖοσμον· τὸ ρόδον τῆς ἀφθαρσίας τὸ μυρίπνοον· περιστεράν τὴν ἁγίαν, τὴν κεχρυσωμένην, τὰ μετάφρενα ψαλμικῶς, καὶ πετάσασαν, καλιάν πρὸς ἐπουράνιον.

 Ποι οι οι ο ις υ μ ν ω δι ω ω ω ω ν κα α
α α α λ λ ε ε ε ε σ ι ν α ν υ μ ν η η σ ω ω
ω ω μ εν σε ε ε τ η η η ν Ε ι ρ η η ν η ν
τη ν αγ γε λι κ ω ω ω α ν α λα α μ
ψ α α α σ αν και τον πο ν η ρ ο ο ο ν α
μα υ ρ ω ω σα α α σ αν του φω τος του

θει ου ου τη η ην λυ χνι ι αν το α α
 α αν θο ο ος της κα θα ρο τη το ος το ε
 ε ευ ο ο ο ο σμον το ρο ο ο ο δο ο
 ον της αφθαρσι ας το ο μυ ρι ι ι ι πνο
 ο ο ο ον πε ρι στε ρα αν τη η ην α
 γι ι αν την κε χρυ σω με νην τα με τα
 α φρε να ψαλ μι ι κως και πε τα σα σαν κα
 λι αν προς ε ε που ου ρα α α νι
 ι ι ι ον
 ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος
 αυ του εφ η μας και η α λη θει α

του Κυ ρι ου ^χ με ε νει εις το ο ον αι ω ω
να ^Δ

Ποίοις πνευματικοῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμέν σε Πανοσία; σὺ γάρ τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως, νύμφη εὐπρεπῆς ἐχρημάτισας, ἀπανθούσης δόξης μακρυνθεῖσα· ἐντεῦθεν, θείων θαλάμων κατηξίωσαι, ὁρῶσα τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν λαμπρότητα, ἧς τέως ἐφιεμένη, ἀρετῶν τῷ κάλλει, καθωράϊσας σεαυτὴν· διὸ καὶ δεδόξασαι ἐν σημείοις τε καὶ τέρασι.

^Δ ^Δ Ποι οι οι ο ις πνευ μα τι κοι ο ις με ε λε ε
ε ε σιν ευ φη μη σω μεν σε ε Πα α α νο
σι ι α ^Δ συ γαρ του Δε σπο ο ο ο του τη
ης κτι ι ι σε ε ε ε ως ⁶ νυμ φη ευ πρε
πη ης ε ε ε χρη μα α τι ι ι ι σας ^γ α

παν θου σης δο ο ζης μα ακρυν θει ει ει ει
 σα εν τε ε ε ευ θε ε εν θειων θα λα α
 μων κα τη ζι ι ι ι ι ω ω ω ω σαι
 ο ρω ω ω σα α α του σου Νυμ φι ι ου
 ου την λαμ προ ο ο ο ο τη η η η τα
 ης τε ως ε φι ι ε με ε νη α ρε
 των τω ω κα αλλει κα θω ρα ι σας σε
 ε ε α α α αυ την δι ο και δε δο ξα α
 σαι εν ση μει οis τε και τε ε ε ρα α α
 σι

Δόξα. Ήχος πλ. β'.

Κε ε Δο ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι
 ι και αι αι Υι ω και Α α γι ι ω Πνε
 ευ μα α α τι
 Μο να στρι ω ων την κα α αλ λο
 νην και των παρ θε νων κλε ε ε ε ε ο ος
 σκε ε ευ ο ος των χα ρι ι ι ι τωων
 και αι του Χρι στου τρυ γο να την α
 α α σπι ι ι λον ε πα ζι ως ω
 ω φι λε ε ε ε ο ο ο ορτοι με λω
 δι κοι οι οι οι ος ε ε γκω ω μι ι ι

οἰς υμνη ἡ σω με εν λε ε ε ε
 γοο ο οντες ^πχαιαιαι αι ροι οι οι οἰς ^Μτων
 α ρε τω ω ω ων ο ο κα α νω ω
 ω ων ^Δκαι θει ει ω ω ων δω ρε ε ων ^Δ
 το νο η το ο ον α λα α βα α α
 στρον ^Μχαι αι αι ροις λαμ πα ας πο ο ο
 λυ υ φω ω ω τος ^κη τω φω τι των ε ερ
 γων σου ^Πτους πιστου ους κα α α ταυ γα α α
 ζου ου ου ου σα ^Νχαι αι αι αι ροις ^Πτης παρ θε
 νι ι ι ας το κρι ι νον το ο ε ευ
 ω ω ω δε ες και της αι ω νι ι ι ου ει

ρη νης α α αρ μο ο νι ι ι ι ι α α ^π
 και νυν ^ΔΕι ρη νη ^ΔΘε ο ο ο ο σο ο ο
^Κφε ⁺λαμ πρως πα ρι στα α με ε ε νη ^ΠΧρι
 στω ω ω ω ω ω τω Θε ε ε ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ^ομη παυ ση η μιν
 δω ρου με ε ε νη η ⁺ει ρη νην α
 α δι α α ^Ππτω ω ω ω τον ^Δκαι το
^Πμε ε ε γα ^Νε ε ε ^Πλε ε ε ε ος ^π

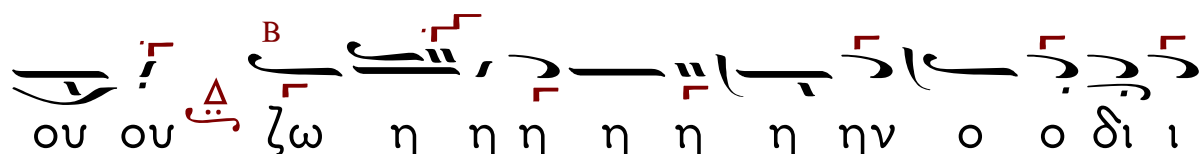
φυ υσει Θε ο ο οος υ πα α αρχων
 και φυσει γε νο ο με ε ε ε νος α αν
 θρω ω ω προς δι ι ι ι ι η η η η μας
 ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω ω πων
 τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλεν
 δυ α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ
 τως γνω ω ω ρι ζο ο ο με ε ε ε νος
 αυ τον ι ι κε ε τε τε ευ ε σε ε
 μνη η η παμ μα κα α α α α ρι παμ
 μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η
 η η η ναι τα ας ψυ χα α α ας η

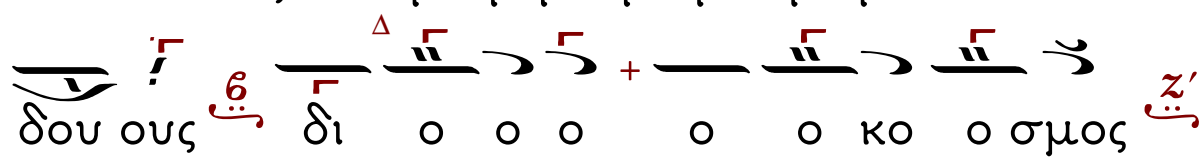
η η η μ ω ω ω ω ων

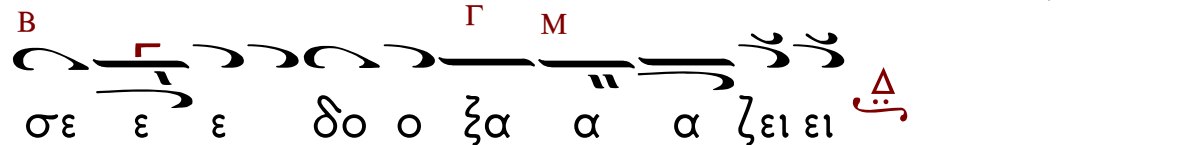
Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

ᾠχος Δι

Φως ἱ λαρὸν ἀ γι ἀς δο ο ο ζης
 ἀ θὰ ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι
 ἱ ἱ ου ἀ γι ου μα κα ρος Ἰ η σου
 ου Χρι ἱ ἱ ἱ στε ἐλ θο ο ο ο
 ο ον τες ἐ πι ἱ τήνη λι ου δυ υ υ
 σιν ἱ δον τε ἐς φως ἐ σπε ρι νον
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Ὑι ο ον και ἀ α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον Ἀ ζι ο
 ο ον σε ἐν πα α σι και ροις υ μνει εἰ εἰ
 σθαι αι φωναις αι σι ἱ αι Ὑι ε ε Θε ε ε

 ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι

 δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος

 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

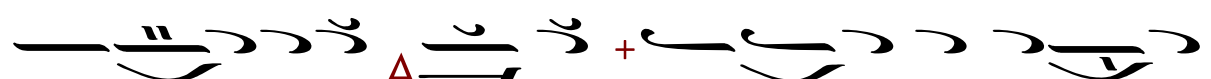
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λ' α' Νη

 δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον (Δίς)
 παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τὸ τρίτον.
 δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ον
 παντες οι δου ουλοι Κυ ρι
 ου
 ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
 Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
 Ὦχος δ'.

Ὦχος ᾠ̇ Δι̇

 Κυ̇ ρι̇ ος̇ ει̇ σα̇ κου̇ σε̇ ται̇ μου̇

 εν̇ τω̇ κε̇ κρα̇ γε̇ ε̇ ναι̇ με̇ προς̇ αυ̇ το̇

 ον̇ (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
 Κυ̇ ρι̇ ος̇ ει̇ σα̇ κου̇ σε̇ ται̇ μου̇

 εν̇ τω̇ κε̇ κρα̇ γε̇ ναι̇ με̇ προς̇ αυ̇ το̇ ο̇

 ον̇

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Προκείμενον.

ᾠχος ἧ Πα

ᾠχ⁷
π⁹ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

ξει με ᾠ πα σας τας η με ρας της ζω ης μου π⁹
(Δὶς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ᾠχ⁷
π⁹ Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

τα δι ω ξει με ᾠ πα σας τας η με ρας της ζω
η ης μου ου ου
ᾠχ⁷
π⁹

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἔσπέρας.

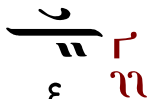
Ἦχος Βαρύς ᾠ

 ἦ **O** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει το ε

 λε ο ος σου προ φθ α σει με (Δίς)

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καί ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον.
 ἦ **O** Θε ος αν τι λη η πτωρ

 μου ει ει το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε

 ε ἦ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΑ' 10, 26)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Μηρουμένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Ε', 15-23 & Ϛ', 1-3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ

κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε
δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ
ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ
Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα.
(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος, ἐάν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γάρ τίμιον, οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδέ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καί ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καί ζῶν μεταξύ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μή κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γάρ φαυλότητος ἁμαυροί τά καλά, καί ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεῖς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γάρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δέ λαοί ἰδόντες καί μή νοήσαντες, μηδέ θέντες ἐπὶ διανοία τό τοιοῦτον, ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καί ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἁπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αῖνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

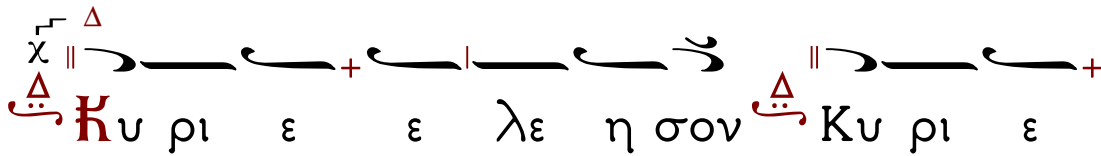
Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένους; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

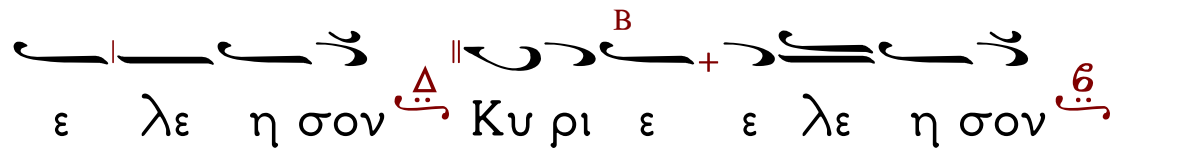
μων η εκ λα αμ προς ^πτης τα πει νω σε ως το
 υ περ φυ ε ες σε μνο λο ο ο γη η η
 η μα ^πτης υ πο μο ο νης η α κα τα σει ει
 στος κρη η η πης ^πη α κε νω τος πη γη
 τω ωων θαυμα α των ^πκαι της δι δα α
 σκα α λι ι ας α η δων η κα αλ λι κε ε
 ε ε λα α α α δος ^πυφ ης πο δη γε του με
 ε ναι Αι φι λο μο να χοι ψυ υ χαι ^πευ τολ
 μως α να βαι νου σι ιν ^πα πο των ε
 ε πι ι γει ει ω ων εις τα α ου ρα α α α
 νι ι ι ι α α α ^π

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.

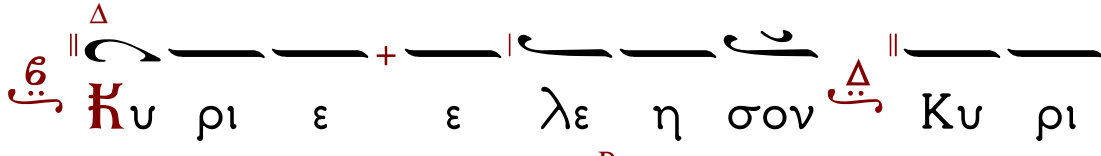
Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

 Κυρι ε ε λε η σον Κυρι ε

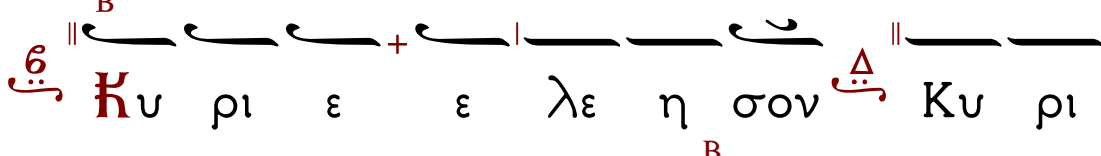
 ε λε η σον Κυρι ε ε λε η σον

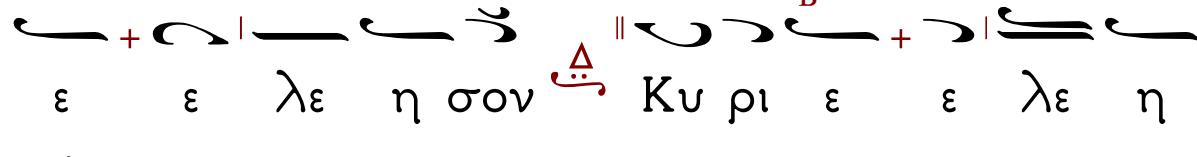
 Κυρι ε ε λε η σον Κυρι

 ε ε λε η σον Κυρι ε ε λε η σον

 Κυρι ε ε λε η σον Κυρι

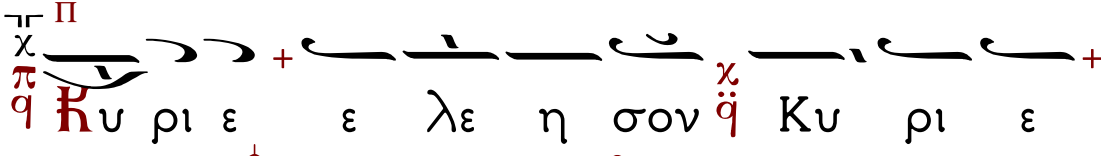

 ε ε λε η σον Κυρι ε ε λε η

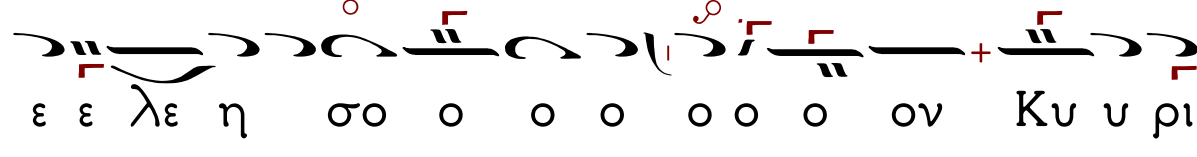

 σον

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

 Κυρι ε ε λε η σον Κυρι ε

 ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ ρι

 ε ε λε ε η σον

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

Θε ο το ο κε ε ε Πα αρ θε ε ε
 νε χ̣αι αι αι αι ρε ε ε Κε χα ρι τω με
 ε νη η η η Μα α ρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ε τα α σου ου ευ λο ο ο ο
 γη η με ε ε ε νη Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες τω
 ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

Π
 ων ^κ_γ
^κ_γ Πλουσι οι επτωχευσαν και επεινα
 σαν ^κ_γ οι δε εκζητουντες τον Κυριον ^{γ'}_η
 ουκ ελαττωωθησονται παντοος
 αγαθου ^κ_γ
 Το τέλος ^Δ_κ παντοος αγαθου ^Δ_κ ουου ^Μ
^κ_γ ου ου ου ^κ_γ

Εἰς τὰ Ἀπόσπικα.

Σπικηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ἐπωνυμία τερπνή, τῆς αἰωνίου
ἀληθῶς ἀπολαύσεως· ἡ κλήσει ὑποδηλοῦσα, τὰς
ὑπέρ νοῦν ἀμοιβάς, τῶν θεοπρεπῶν σου
ἀναβάσεων· λειμῶν ὁ μυρίπνοος, θεωρίας καὶ
πράξεως, ἡ μυροθήκη, τοῦ σεπτοῦ ἀγιάσματος,
ἡ τὴν ἄϋλον, διαπνεύουσα εὐπνοίαν· ἄνθος τὸ
εὐωδέστατον, καὶ ρόδον τὸ ἔμψυχον. ὁ
προσηνέχθη τῷ Λόγῳ, ὁσμή ἀγνή εὐαπόδεκτος.
Αὐτόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ
μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἐπωνυμία τερπνή
τῆς αἰωνίου ἀληθῶς ἀπολαύσεως
ἡ κλήσει ὑποδηλοῦσα ἀνά
τας ὑπερνοῦν ἀμοιβὰς τῶν θεοπρεπῶ
νων σου ἀναβάσεων λειμῶν ὁ μυ

ριπνοος θε ω ρι ι ας και πρα ξε ως ^κη ^γμυ
 ρο θη η ^Πκη ^Δτου σε πτου ου α γι α σμα
 τος ^κη ^γτην α υ λον ^{γ'}δι α πνεε ου σα
 ευπνοι οι αν ^κα αν θος το ευ ω δε στα
 τον και ρο οδον το εμ ψυχον ^Πο προ ση νε
 χθη τω ω Λο ο ο γω ο σμη α γνη η ευ α
 πο δε εκτος ^καυ τον εκ δυ σω ω πει ει ταις
 ψυ χαις η μων δο ο θη η ναι το με γα ε
 λε ε ος ^κ

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις ἡ νοητὴ ἀηδών, ἡ λογικὴ περιστερά καὶ περίδοξος, τρυγὼν ἡ ὠραιότατη,

ἡ νοητῶν ἱξευτῶν στερρῶς διαδραῖσα τὰ
 βουλεύματα· ἀμνάς ἡ ἀμίαντος, τοῦ καλοῦ
 Ἀρχιποίμενος, ὧ καὶ ἐβόας, πετρωμένη τῷ
 ἔρωτι· ποῦ νυμφίε μου, ποῦ ποιμαίνεις τοὺς
 ἄρνας σου; δεῖξον καμοὶ τὴν ὄψιν σου, καὶ
 λέξον μοι ἄρρητα· ὅτι τερπνὴ σου ἡ θεά καὶ ἡ
 φωνὴ σου ζωήρρυτος· Αὐτόν ἐκδυσώπει, τοῖς
 τιμῶσι σε Εἰρήνη, δοῦναι συγχώρησιν.

^Δ ^Π
^κ ^η ^κ ^η
 Χαι αἰ ροις η νο η τη α η δων η
 λο γι κη πε ρι στε ρα α και πε ρι δο ο ζος
^Δ ^κ
^δ ^κ ^η
 τρυ γων η ω ραι ο ο τα α τη η νο
^Π
 η τω ων ι ζευ των ^κ ^η ^π ^η ^κ ^η
 στε ρ ρως δι α δρα
 α σα α τα βου λευ μα τα ^π ^η ^κ ^η ^κ ^η
 α μ να ας η α α
 μι αν τος του κα λου ου Αρ χι ποι με νος ^κ ^η ^κ ^η
^Π
 και ε βο ο ας ^Δ ^κ ^η ^κ ^η ^κ ^η
 τε τρω με ε νη τω ε

ρω τι ^κ που νυμ φι ε μου ^{ν'} που ποιμαι αι νεις
 τους αρ να ας σου ^κ δει ει ζον κα μοι την ο
 ψιν σου και λε ε ζον μοι αρ ρη τα ^π ο τι τερ
 πνη σου η η θε ε ε α και η φω νη η
 σου ζω ηρ ρυ υ τος ^κ αυ τον εκ δυ σω ω
 πει ει τοις τι μω σι σε ^Δ ει ει ρη η ^κ νη δου
 ναι συ γ χω ρη σιν ^κ

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ᾠφθης τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ νύμφη Ὁσία, ὡς σεμνή καὶ ἀκήρατος, ἀγνείας πεποικιλμένη, καὶ ἀρετῶν καλλοναῖς, ὠραῖζομένη θείῳ Πνεύματι· διὸ καὶ ἐβόας σοι, τὰ τοῦ Ἄσματος ῥήματα: Δεῦρο πλησίον, ἐκ Λιβάνου ἀσκήσεως, δεῦρο θύγατερ, εἰς οὐράνιον θάλαμον, εἴσελθε εἰς ἀείζωα, τῆς δόξης

βασίλεια, τῆς αἰωνίου εἰρήνης, κομιζομένη τὴν
ἔλλαμψιν· δι' ἧς, ὦ Εἰρήνη, καταφαίδρυνον τοὺς
πόθῳ, σὲ μακαρίζοντας.

ω φθης του Βα σι λε ως Χρι στου
 νυμφη Ο σι αως σε μνη η και α κη ρα α
 τος α γνει ας πε ποι κι ιλ με ε νη και
 α ρε τω ων καλ λο ναις ω ρα ι ζο με
 ε νη η θει ω Πνευ μα τι δι ο ο και ε ε βο
 ας σοι τα του α α σμα τος ρη μα τα δευ ρο
 πλη σι ι ον εκ Λι βα α νου α σκη σε
 ως δευ ρο θυ γα τερ εις ου ρα α νι ον
 θα λα α μον ει ει σε λ θε εις α ει ζω α

της δο οξης βασι λεια ^Π της αι ω νι ου ει ει
 ρη η η νης ^Δ κο μι ^Κ ζο με ε νη την ελ λα αμ
 ψιν ^χ δι ης ω ^γ Ει ρη η νη η κα τα φαι
 δρυ νον του ους πο ο ^Δ θω σε μα ^Κ κα ρι ζον
 τας ^χ

ε μου ου ου σα εμ φο ρη θω
 ω ω ω ω μεεν ου ου ουν πα α α αν τες
 της παρ αυ τη η ης δω ρε α α ας και
 ι δω μεν τη δι ι ι α ανοι οι οι α
 οι α ας χα α ρι ι τος εν δι ι ι κως η
 η ξι ι ι ι ω ω ω ω ται της παρ θε νι
 ι ας η λαμ πη η δων της α πα θει ει ας
 το ο κει ει μη η λι ι ον των μυ στι κω
 ων α ρω ω μα α α των η η ε εμ πλε
 ω ως φι α α α α λη εν τω οικω
 γαρ του Θε ου πα ρα ρι πτει ει σθαι ε ξε

λε ξα α α το ^Δη ^Bη προ ο σκαι αι αι αι ρο ον ε
 ε ε χειν τι μη η ης α πο ο ο ο λα α α
 αυ σιν ^γο ο θεν αγ γε λι κως δι α α α
 πρε ψα α σα αγ γε λι κης ευ κλει α ας ε τυ υ
 χε ^Δκαι πρε σβευ ει α α πα α αυ στως τω ει ρη
 να α α α αρ χη Θε ω ^Δει ρη νε
 ε ε ε ευ σαι αι το ο ον κο ο ο ο ο
 σμον ^Δκαι σω ω σαι τας ψυ χα α α ας η η η
 η μων ^γ

^χ^ν^Ν και νυ υν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων αμην ^ν^Α
^χ^ν^Ν Τα ου ρα νι α υ μνει σε κε χα ρι τω
 με ε ε νη Μη η η τηρ α νυμ φευ τε ^ν^Α και
 η μεις δο ξο λο γου μεν ^Δ^Α την α νε ξι χνι
 αστον σου γεν νη σιν ⁶^λ Θε ο το κε πρε σβε ευ
 ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω
 ω ω ων ^ν^Α

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

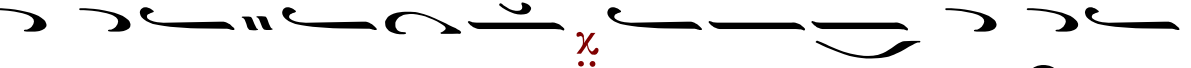
^χ_Γ Δοξα Πατρι και Υι ω και Αγι
 ω Πνευμα τι ^Γ_η
^χ_Γ Δοξαν ρεουσαν υπεριδουσα ^Γ_η νυμφη
^Π_Μ αμωμος ωφθης του Λογου ^Γ_η δι ασκησε
 ως Οσι ιαεεκλαμψαασα ^Π_Γ ως ουν Ει
 ρηνη τυχουου σα του ποθου σου ^ο_χ εν ομο
^Π_Κ νοι αημασ δι αφυλαατε ^π_q αξι αγα
^χ_q στε ^χ_q Χριστω τω Θεω πρεσβευουσα ^χ_q δωρη
^Μ_Γ σασθαι ημιν το μεγα ^Μ_Γ εελεος ^Γ_η

ἤ ^Γ ἡ ^Π
 ἡ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω

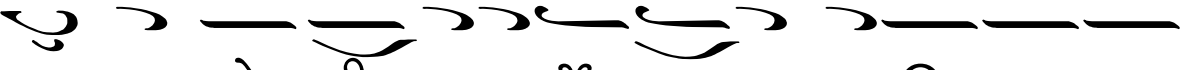

 νας των αι ω νων α μην ^π

Θεοτοκίον.

^Ν ^Γ
^π **Ε**την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι

 αν του γε ενους η μων ^χ α νυ μνου μεν Θε ο

^Π ^Γ
 το ο κε Παρ θε ε νε ^π εν τη σαρ κι γαρ τη εκ

 σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου και Θε ος η

 ^Π
 μων ^χ το δι α Σταυρου κατα δε ξα α με νος πα α

 ^Γ ^π ε λυ τρω σα τω η μας ^χ εκ φθο ρα ας

 ως φι λαν θρω πο ο ο ος ^Γ

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (**γ'**), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων
καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.